

opzichte van den bekkenvleugel blijkt, dat hij niet alleen zich hiervan verwijderd heeft, doch bovendien naar mediaan is verplaatst door een draaiende beweging, om het draaipunt van de heup als middelpunt. Deze verplaatsing naar mediaan blijkt uit de verkromming van de beenspang, waaraan collega BOEREMA geen verdere aandacht schenkt. De op de spang uitgeoefende kracht werkt dus niet uitsluitend in lengterichting, zij kan worden ontbonden in een trekkracht in deze richting en een buigkracht loodrecht er op, die, althans in het mediale gedeelte van de spang, druk moet hebben teweeg gebracht. Uitsluitend „Zugknochen” is de beenspang dus niet. Bovendien neemt collega BOEREMA aan, dat, wanneer het been tijdelijk in abductie wordt *gedrukt*, wel de trekspanning vermindert, doch geen drukspanning ontstaat. Het komt mij voor, dat dit alleen dan het geval kan zijn, wanneer de adductiespanning vermindert of een spanningslooze toestand ontstaat. Bij de geringste abductie echter, zullen krachten in de spang tot uiting komen, tegengesteld aan die, welke de adductie teweeg brengt, dus: een drukkracht in lengterichting, een buigkracht loodrecht er op, die nu in het laterale gedeelte van de spang druk teweegbrengt.

Tenslotte acht collega BOEREMA de benaming „groei” voor de lengtevermeerdering van de spang onjuist. Hij merkt echter zelf op, dat de spang in korten tijd belangrijk in dikte toeneemt en in de omgeving ingroeit. Hier zijn dus weefsel-potenties aanwezig, die hij bij de lengtevermeerdering uitsluit.

Laren (N.H.), 13 Januari 1941

C. P. H. TEENSTRA

VERTROUWENSARTS

In dit *Tijdschrift* van Zaterdag 4 Januari j.l. stelt collega M. M. DE MONCHY, naar aanleiding van een van mij afkomstig rondschrijven de vraag: „Waarom is de controleerende geneesheer veranderd in een vertrouwensarts alsof de huisarts geen vertrouwensarts zou zijn?” Collega DE MONCHY is naast de quaestie. Er is niet gezegd, dat „de huisarts geen vertrouwensarts zou zijn”. Bij de ziekenvoedsel-distributie is de vertrouwensarts degene, aan wien de (huisartsen) en de Geneeskundige Inspectie de distribueering van het ziekenvoedsel voor een bepaald district hebben toevertrouwd. Deze vertrouwenspositie is geheel anders, dan die van den huisarts ten opzichte van zijn patiënten.

Grondige lezing van de circulaire van den Geneeskundigen Hoofd-Inspecteur van Juli 1940 of een verzoek om inlichtingen bij de Geneeskundige Inspectie voor Zuid-Holland (ook telephonisch te bereiken) zou collega DE MONCHY reeds 6 maanden eerder hebben doen begrijpen, waarom hier het woord vertrouwensarts beter op zijn plaats is, dan dat van controleerend geneesheer.

Den Haag, 11 Januari 1941

A. IN 'T VELD, *Geneeskundig Inspecteur*

BERICHTEN

BUITENLAND

ARGENTINIË. — STATISTIEK DER GENEESKUNDIGE VEREENIGINGEN? Aan een studie van prof. E. SPARN, bibliothecaris der universiteit Cordoba, ontleent *Wetensch. Tijdingen* van Mei-November 1940 eenige cijfers betreffende de geneeskundige vereenigingen in de wereld. SPARN heeft er 1260 bijeen geteld, waarvan 242 met 206 533 leden, in Duitschland; 159 met 412186 leden, in Noord-Amerika; 141 met 48440 leden, in Frankrijk; 102 met 91304 leden in Engeland. Zou de statisticus misschien hebben bedoeld: vereenigingen op geneeskundig gebied? Want als er zóveel dokters waren, waar moest het dan naar toe?

BELGIË. — POGING TOT VEREENIGING DER BELGISCHE ARTSENGROEPEN. *De Belgische Geneesheer*, een tijdschrift, dat, in het Nederlandsch en in het Fransch